

New affixes may be formed on the base of established morphemes (of the words with full meaning especially) of pseudomorphemes made by forces word division. The word-building on analogy, on the established word example is a working mechanism of affixes formation. Such word-building is made by exchange of real & imagined components in a word-model. New word-building elements may be formed both on the origin & borrowed vocabulary. The inner linguistic (intervariant, interstylistic) borrowings are of special importance here.

According to the approximate calculations more than 70% of all new units which appeared in the last decades as the result of word-formation process were created by affixation & word-composition.

By means of new word-building elements more than a half of affixal neologisms were made. And among other word-formation means word-composition takes the first place in the productivity. Almost 40% of all lexical neologisms were built with the help of it. Compound word composition on the model 'Noun + Noun' has been going on as far as in previous decades. It was made only by metamorphism, without morphological changes: *baby-break*, *toy-boy*, *motormouth*, *event-rist*, and *workflow*.

ТИПОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СЛУЖБОВИХ СЛІВ

Доп. - Бичкова С.В., ПР-02
Наук. кер. - доц. Баранова С.В.

З-поміж профілюючих дисциплін у багатьох вузах на факультетах іноземних мов порівняльна типологія іноземної та української мови має чи не найбільше пізнавальне і навчально-виховне значення. Вивчення даного предмету ґрунтується на всебічному порівнянні та співвіднесенні мовних одиниць, засобів їх поєднання і функціонування в словосполученні чи реченні, і це показує, що українська мова за своїм лексичним складом і різноманітністю засобів вираження стоїть в рівень з англійською та іншими світовими мовами. Також багатство української мови показано великою кількістю службових слів та різноманітністю їх використання.

Кількість службових слів в англійській та українській мовах практично однакова, єдиним винятком є артикль в англійській мові. Службові слова поділяються на:

1. Модальні слова та вирази
2. Прийменник
3. Сполучник
4. Частка
5. Вигук

Лексичні одиниці, які належать до першої групи, характеризуються на обох мовах значенням їх модальності. Вони використовуються для вираження думок мовця відносно дії у реченні. Ці слова та вирази виражають різні відтінки впевненості, різні ступені можливості, відтінки бажаності, виражають сумнів, невпевненість та ін.

Прийменник в українській та англійській мовах характеризується як ізоморфними, так і аломорфними особливостями. Прийменники за своєю структурою поділяються на прості, похідні, складні та складені. Найбільша спільність полягає в частинах мови, з яких вони походять: іменники, прислівники, дієприслівники та дієприкметники. Виходячи з їхнього значення, прийменники на протилежних мовах прийменники можуть виражати різноманітні синтаксичні відносини, такі як: агентивні, об'єктні, атрибутивні та обставинні відносини.

Сполучники на протилежних мовах – це службові слова, які здійснюють зв'язки між гомогенними частинами словосполучень, речень або простих речень у складі складних речень. Вони виражають різні відношення між членами речення, але самі не є членами речення. Якщо звернутися до їхньої структури, то сполучники в англійській та українській мовах характеризуються ізоморфізмом. Як в англійській, так і в українській мовах залежно від синтаксичної функції сполучники поділяються на дві групи: сполучники сурядності та сполучники підрядності.

В обох мовах для зв'язку підрядних речень з головними використовуються не тільки сполучники, а й сполучні слова – займенники: *who, what, which, how many* - хто, що, який, котрий; прислівники: *where, when, how, why* – де, коли, куди, як, чому.

Сполучники і сполучні слова відрізняються тим, що сполучники не є членами речення, вони лише з'єднують члени речення або частини складного речення, а сполучні слова мають подвійну синтаксичну функцію – з'єднують підрядне речення з головним і водночас є членами підрядного речення (підметом, додатком, означенням, обставинами).

Частки в англійській та українській мовах є незмінними словами, які відносяться до деякого компоненту у виразі або в цілому реченні. На відміну від сполучників та прийменників, частки не виражають ніяких синтаксичних відношень. Їхньою функцією є підкреслити, обмежити або зробити негативним значення одиниць, які вони означають, додаючи якесь певне забарвлення (емоційне, оцінююче) до їхнього значення. Частки на обох мовах можуть виконувати словотворчі та формотворчі функції.

На відміну від поняттєвих слів, вигуки в англійській та українській мовах не зв'язані з поняттями: вони не виражають ніяких відношень та не вказують на зв'язки між словами у реченні. Вигуки – це незмінні слова або вирази, які виражають емоційну або волеву реакцію мовця на деяку подію. Тому потрібно відмітити комунікативні, емоційні та сигнальні вигуки, які відповідно виражають радість або задоволення, журбу, попередження та відразу.

Вигуки в англійських та українських реченнях у більшості випадків займають переднє положення, рідко середнє або заключне.

Вигуки можуть бути первинні та похідні. Згідно з їхньої структури вигуки можуть бути прості, складені, складні та фразові. Вище сказане дало можливість зрозуміти яка кількість службових слів на протилежних мовах, їхню структуру, які синтаксичні відношення вони виражають та їхнє значення.